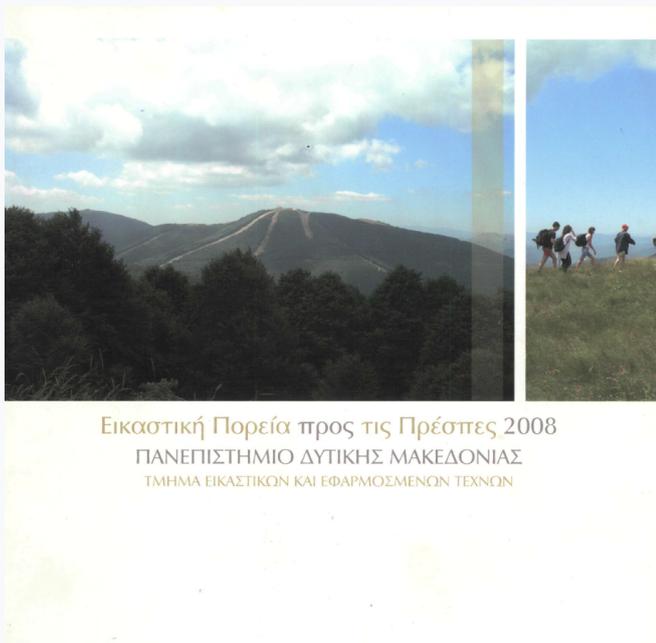

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες

Τόμ. 1, Αρ. 1 (2008)

Διεθνές Συνέδριο για την Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες 2008

Για ένα ευρύτερο πλαίσιο, για ένα νέο λεξιλόγιο στην τέχνη

Πηνελόπη Πετσίνη

doi: [10.12681/visualmarch.3047](https://doi.org/10.12681/visualmarch.3047)

Για ένα ευρύτερο πλαίσιο, για ένα νέο λεξιλόγιο στην τέχνη

Θεωρώ πως ένα σημαντικό ζήτημα που αναδεικνύεται είναι το να υπάρξει ένα είδος σύνδεσης ανάμεσα στις δράσεις, μία κατά κάποιον τρόπο ένταξή τους μέσα σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο που να διατρέχει χρονικά ολόκληρο το έτος και να μην περιορίζεται στο συγκεκριμένο τριήμερο ή τετραήμερο. Η *Εικαστική Πορεία προς τις Πρέσπες*, δηλαδή, να αποτελεί την τελική και κορυφαία εκδήλωση μέσα σε μια σειρά από μικρότερες – αλλά όχι απαραίτητα λιγότερο σημαντικές – δράσεις που να την πλαισιώνουν.

Πιο συγκεκριμένα, θα μπορούσε για παράδειγμα να τεθούν μία σειρά από project στα πλαίσια των εργαστηρίων της σχολής, τα οποία να έχουν άμεση σχέση με τη θεματική της εικαστικής πορείας. Οι φοιτητές θα έχουν τη δυνατότητα να επιλέξουν ένα τέτοιο θέμα και να το δουλέψουν σε συνεργασία με τους εκπαιδευτικούς έως ότου ολοκληρωθεί. Κάτι τέτοιο, αφ' ενός θα έδινε αρκετό ενδιαφέρον υλικό (για παρουσίαση ή συζήτηση κλπ) στην κάθε διοργάνωση και, αφ' ετέρου, θα επέτρεπε την προσέγγιση και συμμετοχή περισσότερων φοιτητών στην εικαστική δράση, πράγμα που όπως φάνηκε από τις εκτεταμένες συζητήσεις είναι μέσα στα ζητούμενα. Επιπλέον, και πάντα σε σχέση με την ενίσχυση της συμμετοχής των φοιτητών, η θεσμοθέτηση κάποιου είδους εθελοντικής εργασίας στα πλαίσια της εικαστικής πορείας θα μπορούσε επίσης να αυξήσει την εμπλοκή του φοιτητικού δυναμικού της σχολής. Άλλωστε, εάν η δράση επεκταθεί χρονικά πέρα από την κεντρική εκδήλωση του Ιουνίου, θα απαιτείται αρκετή επιπλέον δουλειά που θα είναι δύσκολο να διεκπεραιώνεται αποκλειστικά από το διδακτικό προσωπικό.

Μια σειρά από άλλες δράσεις κατά τη διάρκεια του έτους, θα μπορούσαν επίσης να πλαισιώσουν την κεντρική εκδήλωση:

- ένα ετήσιο συνέδριο ή ημερίδα –πιθανόν την Άνοιξη- σε συνεργασία με κάποιο άλλο τμήμα ελληνικού ή ξένου πανεπιστημίου (είτε σχολή εικαστικών τεχνών είτε από τον ευρύτερο χώρο των πολιτισμικών, ανθρωπιστικών ή κοινωνικών σπουδών)

- πρόσκληση ξένων καλλιτεχνών, είτε για συμμετοχή στην κεντρική εκδήλωση του Ιουνίου είτε στα πλαίσια ενός residence κάποια άλλη περίοδο του χρόνου, με αξιοποίηση των χώρων που διαθέτει η περιοχή (π.χ. καταφύγιο)

- εικαστικές παρεμβάσεις στην πόλη της Φλώρινας, σαν αυτές που οργάνωσε πέρσι το εργαστήριο της Φωτεινής Καρυωτάκη, στενά συνδεδεμένες με την *Εικαστική Πορεία*

- διοργάνωση εργαστηρίων που να αφορούν τους κατοίκους της περιοχής των Πρεσπών και να επιτρέψουν τη μεγαλύτερη εμπλοκή της κοινότητας, όπως αυτό που οργάνωσε φέτος η Μαρία Αγγελή

Τα παραπάνω παραδείγματα αναφέρονται ενδεικτικά και είναι ελάχιστα σε σχέση με τα όσα προέκυψαν από τη συζήτηση στις Πρέσπες. Είναι όμως χαρακτηριστικά στο βαθμό που δείχνουν και μια ευρύτερη προσέγγιση της εικαστικής δράσης: άνοιγμα σε διεθνές επίπεδο, έμφαση στον διεπιστημονικό χαρακτήρα της τέχνης, σύνδεση της δράσης με τον τόπο και τους κατοίκους του. Εάν η δεκαετία του '90, όπως ομολογούν πολλοί θεωρητικοί, προκάλεσε τη ριζική αναθεώρηση του ρόλου της πρωτοπορίας και την υιοθέτηση μιας κυνικής στάσης που καθορίζεται από αδιαφορία ή/και απομόνωση, ίσως μέσα από τέτοια δίκτυα θα μπορέσει τελικά η τέχνη να συγκροτήσει εκ νέου ένα λεξιλόγιο γύρω από έννοιες όπως «συλλογικότητα», «επικοινωνία», «κοινή δράση», «συμμετοχή».